

Dosarul nr. 2ra-1300/21

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia sediul central (jud. V. Carapirea)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. D. Fugenko, A. Mironov, L. Caraianu)

ÎNCHEIERE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Tudor Gurzun și Victor Silvestru, reprezentați de avocatul Gheorghe Josu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Tudor Gurzun, Victor Silvestru și Angela Gurzun împotriva Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova cu privire la recunoașterea valabilității contractelor de vânzare-cumpărare a imobilelor și recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilelor

împotriva deciziei din 4 mai 2021 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de Tudor Gurzun și Victor Silvestru, reprezentați de avocatul Gheorghe Josu și menținută hotărârea din 23 iunie 2020 a Judecătoriei Cimișlia sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 3 octombrie 2016, Tudor Gurzun și Victor Silvestru au depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova cu privire la recunoașterea valabilității contractelor de vânzare-cumpărare a imobilelor și recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilelor.

În motivarea acțiunii au invocat că la 11 august 1998 a avut loc licitația cu strigare, prin care Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova a vândut lui Victor Silvestru, apartamentul cu 3 odăi, situat în r-nul XXXXX satul XXXXX, cu suprafața de 52,5 m², cu numărul cadastral XXXXX, la prețul de 5200 de lei, care aparținea CAP „Fabiola” din satul XXXXX raionul XXXXX, fapt confirmat prin procesul-verbal nr. 001145 din 11 august 1998 cu privire la rezultatele vânzării la licitație.

Conform pct. 6 din procesul-verbal nr. 001145 din 11 august 1998 cu privire la rezultatele vânzării la licitație, vânzătorul Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova urma să perfecteze contractul de vânzare-cumpărare, iar cumpărătorul Victor

Silvestru să achite prețul apartamentului și să semneze contractul de vânzare-cumpărare, cu achitarea taxelor de autentificare notarială și înregistrarea contractului la biroul teritorial de inventariere tehnică.

La 14 august 1998 și 14 octombrie 1999, Victor Silvestru a achitat costul integral al apartamentului din r-nul XXXXX satul XXXXX, iar conform Actului nr. 009079 din 14 octombrie 1999 de ridicare a bunului, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova i-a transmis imobilul lui Victor Silvestru în proprietate, dar nu a întocmit contractul de vânzare-cumpărare și nu l-a autentificat notarial.

Au menționat că la 23 decembrie 1998 a avut loc licitația cu strigare, prin care Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova a vândut lui Tudor Gurzun, apartamentul cu 2 odăi, situat în r-nul XXXXX satul XXXXX, cu suprafața de 47,4 m², cu numărul cadastral XXXXX, la prețul de 4100 de lei, fapt confirmat prin procesul-verbal nr. 001153 din 23 decembrie 1998 cu privire la rezultatele vânzării la licitație.

La 30 decembrie 1998, Tudor Gurzun a achitat costul integral al apartamentului din satul XXXXX raionul XXXXX, iar conform Actului de ridicare a bunului nr. 009051 din 28 ianuarie 1999, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova i-a transmis imobilul lui Tudor Gurzun în proprietate, dar nu a întocmit contractul de vânzare-cumpărare și nu l-a autentificat notarial.

Au susținut că s-au adresat de nenumărate ori la Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Leova pentru perfectarea contractelor de vânzare-cumpărare, dar de fiecare dată li se comunica că nu este perfectată documentația tehnică ce confirmă dreptul de proprietate.

Ultima oară s-au adresat Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Leova în luna iulie 2016 și au încercat să înregistreze dreptul de proprietate la Oficiul cadastral teritorial Leova, însă le-au fost refuzată înregistrarea dreptului de proprietate asupra imobilelor, din motiv că contractele de vânzare-cumpărare nu sunt autentificate notarial.

Și-au întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 213, 290, 315, 320, 679 și 753 Cod civil și art. 5, 7 și 166 CPC.

Au solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare din 11 august 1998, a apartamentului cu 3 odăi situat în r-nul XXXXX satul XXXXX, cu suprafața de 52,5 m², cu numărul cadastral XXXXX, încheiat între Victor Silvestru și Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova și a contractului de vânzare-cumpărare din 23 decembrie 1998 a apartamentului cu 2 odăi situat în r-nul XXXXX satul XXXXX, cu suprafața de 47,4 m², cu numărul cadastral XXXXX, încheiat între Tudor Gurzun și Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova, cu recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilelor cumpărate după Victor Silvestru și respectiv Ion Gurzun.

Prin hotărârea din 20 februarie 2018 a Judecătoriei Cimișlia sediul Leova, acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Comrat, a fost admis apelul declarat de Tudor Gurzun și Victor Silvestru, reprezentați de avocatul Gheorghe Josu, casată integral hotărârea din 20 februarie 2018 a Judecătoriei Cimișlia sediul

Leova, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Prin încheierea protocolară din 22 martie 2019 a Judecătoriei Cimișlia sediul central, au fost atrași în proces în calitate de coreclamant Angela Gurzun și în calitate de intervenient accesoriu Primăria sat. XXXXX r-nul XXXXX.

Prin hotărârea din 23 iunie 2020 a Judecătoriei Cimișlia sediul central, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 4 mai 2021 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de Tudor Gurzun și Victor Silvestru, reprezentați de avocatul Gheorghe Josu și menținută hotărârea din 23 iunie 2020 a Judecătoriei Cimișlia sediul central.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare având în vedere prevederile art. 238 alin. (1) și 240 alin. (1) și (2) Cod civil, în redacția Legii din 26 decembrie 1964, au stabilit că pentru a fi recunoscut valabil contractul de vânzare-cumpărare din 11 august 1998 dintre Victor Silvestru și Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova și contractul de vânzare-cumpărare din 23 decembrie 1998 dintre Tudor Gurzun și Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova, acestea urmau a fi autentificate notarial și înregistrate în decurs de trei luni la biroul teritorial de inventariere tehnică, care servește drept titlu de proprietate.

Pe când, la caz nu au fost prezentate înscrisuri care ar proba faptul că contractele de vânzare-cumpărare din 11 august 1998 și 23 decembrie 1998 au fost întocmite în scris, autentificate notarial și în decurs de trei luni înregistrate la biroul teritorial de inventariere tehnică.

Totodată, au constatat instanțele de judecată ierarhic inferioare că Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova era obligat să întocmească contractele de vânzare-cumpărare a apartamentelor litigioase, după achitarea integrală a prețului imobilelor de către Silvestru Victor și Tudor Gurzun, însă aceștia nu au prezentat probe care ar demonstra achitarea integrală a prețului apartamentelor.

Or, potrivit chitanței din 14 octombrie 1999 eliberată lui Victor Silvestru, ultimul a achitat pentru apartamentul din sat. XXXXX r-nul XXXXX doar suma de 3022 de lei, iar restul copiilor de pe chitanțele eliberate lui Victor Silvestru din 14 august 1998 în sumă de 1700 de lei și lui Tudor Gurzun din 30 decembrie 1998 în sumă de 3690 de lei și 320 de lei, au o altă destinație și anume fondul social, amenda Serviciului Fiscal, iar la una din chitanțele eliberate lui Tudor Gurzun nu este indicată destinația depunerii.

În același timp, copia bonului de plată din 7 august 1998 în sumă de 100 de lei, eliberată lui Victor Silvestru nu este certificată prin semnătură, iar chitanța din 19 octombrie 1998 în sumă de 378 de lei, eliberată lui Victor Silvestru nu este semnată de contabil și nu este aplicată ștampila.

La 20 iulie 2021, Tudor Gurzun și Victor Silvestru, reprezentați de avocatul Gheorghe Josu au declarat recurs împotriva deciziei din 4 mai 2021 a Curții de Apel Comrat, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

Au obiectat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia aplicată și anume prevederile art. 49 alin. (2) Cod civil, în redacția Legii din 26 decembrie 1964 art. 203 alin. (3) și (10), 204 alin. (1), 209 alin. (3) lit. c), 211 alin. (1) și 213 alin. (7) Cod Fiscal, în redacția legii, la data petrecerii licitațiilor.

Au susținut că dâșii au achitat integral costul bunurilor imobile, fapt demonstrat prin probele anexate la dosar, cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare nu le-au dat o apreciere corectă.

Au explicat că după petrecerea licitațiilor din 11 august 1998 și 30 decembrie 1998, colaboratorii Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Leova au verificat fișele personale ale contribuabilului CAP „Fabiola”, fiind confirmată achitarea costului apartamentelor, după care s-au întocmit procesele-verbale de ridicare a bunurilor către Tudor Gurzun și Victor Silvestru.

Astfel, de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova nu au fost anulate rezultatele licitației, iar adjudecarea și transmiterea bunurilor nu poate avea loc fără achitarea costului apartamentelor.

Au afirmat că au efectuat achitățile pentru apartamente inclusiv reieșind din restanțele care le avea CAP „Fabiola”, reflectate în fișa personală la buget, la impozite și alte plăți, deoarece Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Leova nu recepționa mijloacele bănești pe un alt cont special.

În opinia recurenților, instanțele de judecată ierarhici inferioare le-au lezat dreptul de posesiune, folosință și dispoziție asupra bunurilor, garantat de art. 315 Cod civil, art. 46 din Constituția Republicii Moldova și art. 1 al Protocolului adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

La 29 iulie 2021, în adresa Serviciului Fiscal de Stat și a Primăriei satului Filipeni r-nul Leova a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Tudor Gurzun și Victor Silvestru, reprezentați de avocatul Gheorghe Josu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 91 vol. II), fiind recepționată de către Serviciul Fiscal de Stat la data de 3 august 2021 și de către Primăria satului Filipeni r-nul Leova la data de 4 august 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 93-94 vol. II).

La 1 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Tudor Gurzun și Victor Silvestru, reprezentați de avocatul Gheorghe Josu.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la data de 7 iunie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire

anexată la dosar (f. d. 67 vol. II) și care a fost recepționată de către avocatul recurenților Gheorghe Josu la data de 11 iunie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la dosar.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 20 iulie 2021, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Tudor Gurzun și Victor Silvestru, reprezentati de avocatul Gheorghe Josu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tudor Gurzun și Victor Silvestru, reprezentati de avocatul Gheorghe Josu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Tudor Gurzun și Victor Silvestru, reprezentați de avocatul Gheorghe Josu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Tudor Gurzun și Victor Silvestru, reprezentați de avocatul Gheorghe Josu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic